

ΠΑΝΟΠΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΗΛΗΡΩΤΕΑ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΝΟΠΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΚΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα ἐτησίαι Φράγ. 12.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι ἐτησίαι » 14.
Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐν γένει ἐτησ. » 16.

παρὰ τὴν Δυτ. Ἑλλάδιαν.
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΔΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἐγγράφα ἐν γένει
τὸν στίχον λεπτά 20.
Διὰ διατριβὰς, εἰδοποιήσεις κλπ.
κατ' ἀποκοπὴν.

ΤΟ ΠΡΟΕΛΡΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ
ΤΗΣ

ΕΛΛ. ΑΤΜΟΠΛΟΪΑΣ

Εἰδοποιεῖ τοὺς Κυρίους Μετόχους τῆς Ἑταιρίας καὶ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν ὅτι τῇ Τετάρτῃ τοῦ προσεχούτος Ἰουλίου ἡμέρα δευτέρα, ὥρα 3 Μ. Μ. θέλει ἐπιναλάθει τὰς ἐργασίας τῆς ἡ ἐκκεμητῆς γενικῆς Συνέλευσις τῶν μετόχων τῆς Ἑταιρίας ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ γραφείου τῆς Διευθύνσεως αὐτῆς.

Ἡ παρούσα θέλει δημοσιευθῆ διὰ τριῶν τῶν ἐγγωρίων ἐφημερίδων καὶ τοιχοκολληθῆ ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Ἑταιρίας καὶ ἐν τῇ Λέσχῃ τῶν Ἐρμούπολιτῶν.

Ἐν Ἐρμούπολει τὴν 29 Ἰουνίου 1877.

Ὁ Πρόεδρος ἔ α. Οἱ Γραμματεῖς
Ὁ Ἀντιπρόεδρος Γ. ΗΟΣΕΙΔΩΝ.
Γ. ΠΑΝΝΙΚΟΓΡΑΟΥΣ. ΕΥΣΤ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ.

Ἡ Κυβέρνησις ἐργάζεται, ἀλλ' ἡμεῖς τί πράττομεν;

Ἴδου ποῦ ἴσταται νῦν τὸ μέλλον τοῦ καθόλου Ἑλληνισμοῦ. Ἔως τὸρα ἐμεμφόμεθα, καὶ δικαίως, τοὺς κυβερνήσαντας τὸ Ἔθνος ὅτι ἐν ὑστέρῳ θέμενοι τὰ οὐσιώδη ἐθνικὰ συμφέροντα, ἤτοι τὴν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν παρασκευὴν τοῦ Ἔθνους, περὶ κενὰ καὶ μάταια ἐτύρβαζον καὶ τῆς μομφῆς ταύτης οὐδένα ἐξηρέσαμεν. Ἀπὸ τοῦδε ὁμῶς καὶ ἡ μομφὴ καὶ πᾶσα ἡ εὐθύνη αἴρονται ἀπὸ τῶν Κυβερνώντων τὴν Πατρίδα, ἐκτὸς ἐὰν μὴ πράξωσι τὰ προσήκοντα ἀναλόγως τῶν χρηρηγηθέντων αὐτοῖς ὑλικῶν μέσων, καὶ πίπτουσιν ἐφ' ἅπαντας, πλούσιους τε καὶ ἐλευθέρους, πλουσίους καὶ πένητας, ὁποῦ γῆς καὶ ἀν ὧσιν οὗτοι.

Ἡ συγκάλεισις τῆς ἐκτάκτου Συνόδου, ἥτις τόσῳ ἀκριβὰ ἐστοίχισε τῷ Ἔθνει, διότι οὐδεὶς τῶν κ. βουλευτῶν ἐδικαιοῦτο νὰ ζητήσῃ ἀμοιβὴν μείζονα τῶν πεντακοσίων δραχμῶν δι' ὅσον χρόνον παρέμεινε χάριν αὐτῆς εἰς Ἀθήνας, ἐπετέλεσε τὸ ἑαυτῆς καθῆκον, καὶ μ' ὄλας τὰς δυνατὰς οἰκονομίας ἐψήφισε δάνειον 35 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, εἰς ὃ προστιθέμενον καὶ τὸ προηγουμένως ψηφισθὲν ἀνέρχεται εἰς 45 ἑκατομμύρια, ἅτινα δι' ἐπιβολῆς φόρων θὰ ἐξοφληθῶσιν ἐν ὀρισμένῳ χρόνῳ. Ἀλλὰ τίς δύναται νὰ εἰπῇ ἐν πεποιθῆσει ὅτι διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου δύναται ἡ Ἑλλὰς νὰ παρασκευα-

σθῆ κατὰ ξηρὰν καὶ κατὰ θάλασσαν; Οὐδεὶς βεβαίως, καθόσον ἡ προμήθεια ὀπλισμοῦ τριάκοντα χιλιάδων ἀνδρῶν καὶ ἡ ἐπὶ τινα χρόνον συγκέντρωσις καὶ συντήρησις αὐτῶν, ἀφοῦ ἀνάγκη παρίσταται οὗτοι νὰ ἀσκηθῶσιν εἰς τὰ στρατιωτικὰ πρὸ παντός διαβήματος, θὰ ἐξαντλήσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο. Ἀνεπαρκὴς ἄρα ἡ ληφθεῖσα πρόνοια πρὸς γενικὸν ἐξοπλισμὸν τοῦ Ἔθνους, καὶ τὰ πράγματα αὐτὰ, διότι ἤδη εἰς τὸ στάδιον τῆς ἐνεργείας εὐρισκόμεθα, μᾶς διδάσκουσιν ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην καὶ ἄλλων χρημάτων.

Ἀλλὰ τίς θὰ πορίσῃ ἡμῖν ταῦτα; Οὐδεὶς ἐκ τῶν ξένων βεβαίως, διότι οὗτοι ὑποπτεύονται τὴν πίστιν ἡμῶν καὶ διατάσσουσιν ἂν πρέπη νὰ δανείσωσιν εἰς ἡμᾶς. Ἄρα, ἡ μάστιγ ἐψήφισθη καὶ αὐταὶ αἱ δαπάναι τῶν 45 ἑκατομμυρίων ἡ σκοπίμως καὶ ἀποτελεσματικῶς. Ἐὰν τὸ πρῶτον παραδεχθῶμεν, τότε ἀντιφάσκομεν πρὸς ὅσα πανδήμως ἀπητήσαμεν παρὰ τῶν Κυβερνήσεων καὶ πρὸς ὅσα πανδήμως ἐδηλώσαμεν αὐταῖς. Ἐὰν τὸ δεύτερον, ὀφείλομεν νὰ συμπληρώσωμεν τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, καὶ τὸ καθῆκον τοῦτο ἐὰν θεωρῆται ἀναπόφευκτον διὰ τοὺς ἐλευθέρους καὶ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι οἰκοῦντας Ἕλληνας, διὰ τοὺς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ θεωρεῖται ἱερὸν καὶ τῆς φιλοπατρίας καὶ φιλοτιμίας αὐτῶν ἴδιον. Διότι, ἐὰν ἐξαίρεσωμεν τοὺς ὀλίγους φιλοπατρίδας ἐκείνους, οἵτινες ἐκουσίως καὶ ἀνεπιστρεπτῆι προσήνεγκον τὸν ὄβολόν των ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς Ἐθνικῆς Ἀμύνης καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ στόλου, οἱ λοιποὶ πρέπει νὰ συλλογισθῶσιν ὅτι ζῶσιν ἐκτὸς πῆς Ἑλλάδος, ὅτι οὐδένα ὑπὲρ Πατρίδος ἐτέλεσάν ποτε ὄρον, οὔτε χρηματικὸν οὔτε τοῦ αἵματος, καὶ ὅτι ἐκ τῶν ἐκτὸς εἰς δέκα ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων, μόνον τὸ ἐν δέκατον συνεισφέρει εἰς τὴν συντήρησιν τοῦ Ἔθνους, αὐτὸ καὶ μόνον φορολογεῖται καὶ αὐτὸ καὶ μόνον ἀνέλαβε νῦν τότε δάνειον τῶν 45 ἑκατομμυρίων δραχμῶν διὰ βαρέων φόρων καὶ πᾶσαν αἰματός θυσιάν, οἱ δὲ ἔξω καὶ πλουτοῦσι καὶ ἀμεριμνῶς διάγουσι, πλὴν τῶν ὅσοι ὑπὸ τῆς τυραννίας πιέζονται καὶ ὑπὸ τὸ βάρος αὐτῆς στεναρίζουσι καὶ οἴτινες, ἐὰν μὴ δυναθῶσι νὰ προσφέρωσι σπουδαίας χρηματικὰς εἰσφοράς ὑπὲρ τοῦ Ἔθνους, πεπρωμένον εἶναι νὰ ὑποστῶσι πάντα τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου, πάσας τὰς ἀθέτους καὶ βαρβάρους προσβολὰς κατὰ τῆς τιμῆς, τῆς ζωῆς ἔ τῆς περιουσίας των, καὶ τέλος πάντα κίνδυνον τῆς ἰδίας αὐτῶν ὑπάρξεως.

Ἐπιβάλλεται ἄρα ἄγκισι τοῖς Ἕλλησιν ἐκουσίως θυ-

σία, αυτοπροαίρετος συνδρομή πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἔργου, ὅπερ ἡ Κυβέρνησις ἐπισπεύδει καὶ ὅπερ αὐτὴ ἡ θεία Πρόνοια εὐλογεῖ καὶ κατευθύνει ἐπ' ἀγαθῷ τῆς Πατρίδος καὶ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, τσαῦτα καὶ τηλικαῦτα παρεμβάλλουσα προσκόμματα εἰς τὴν ἐπισπευδομένην λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζήτηματος, ἄχρις ἂν καὶ ἡμεῖς κοινωνήσωμεν αὐτοῦ ὁπωσοῦν καλῶς παρεσκευασμένοι. Ἄλλ' ἐνῷ ἐπιβάλλεται ἡμῖν ἡ αὐτοπροαίρετος αὐτηθοσύνη καὶ συνδρομή, ἐλλείπει ἀληθῶς τὸ ἐλαττήριον ἐκεῖνο, τὸ εὐγενές, τὸ μέγα καὶ πειστικὸν ἐλαττήριον, τὸ δυνάμενον ἄλλα τόσα ἑκατομύρια, ὅσα τὰ ἐψηφισμένα, νὰ εἰσπράξῃ παρά τε τῶν δούλων καὶ ἐλευθέρων Ἑλλήνων καὶ παρά τῶν βαθυπλούτων ὁμογενῶν. Περὶ τοῦ ἐλαττηρίου τούτου θέλομεν γράψῃ εὐθὺς τὴν προσεχῆ Τρίτην, παρακαλοῦντες τὴν πανίσχυρον καταστάσιν ἐν Ἑλλάδι φωνὴν τῆς δημοσιογραφίας, νὰ συνδράμῃ ἡμᾶς καὶ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ἀσθενῆ ἡμῶν φωνήν, ὅπως ἐπέλθῃ τὸ ἐπιζητούμενον ἀποτέλεσμα, ἀφοῦ τὰ τοῦ πολέμου ἐν Ἀνατολῇ βραδύνουσι καὶ θὰ δώσωσιν ἡμῖν καιρὸν κάλλιον νὰ παρασκευασθῶμεν, εὐχαρσῶς δὲ καὶ μετὰ χρηστῶν ἐλπίδων ν' ἀναδεχθῶμεν πάντα κίνδυνον καὶ πᾶσαν πάλιν πρὸς ἀμυναν τῶν ἀδελφῶν, πρὸς ἀνάγκησιν ἀμφισβητουμένης πατρώας οὐσίας καὶ πρὸς περαιοῦσιν τοῦ ἐνδόξου ἔργου τῶν πατέρων ἡμῶν.

(Ἰδιαιτέρα ἀλληλογραφία «Πανόπης»).

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ, τῆ 26 Ἰουνίου 1877.

Φυσικώτατον, φαίνεται μοι, τυγχάνει ἐν ταῖς παρούσαις περιστάσεσι, τὸ συζητεῖν καὶ ἐξετάζειν περὶ τοῦ σπουδαίου τῆς ἡμέρας ζήτηματος, ὅπερ ἅπασαν ἀπάντων τῶν ἐν Εὐρώπῃ τὴν προσοχὴν ἀπορροφᾷ, ἔνεκα τοῦ ἐνδιαφέροντος τὸ ὁποῖον εἰς πάντας ἀνεξαιρέτως ἐμποεῖ καὶ τῶν κινδύνων δι' ὧν διαφοροτρόπως ἀπειλεῖ ἐν γένει τοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς. Ἄπαντες εἰς τὸ μέλλον ἀφορῶσιν εἰς τὰς ἐπαπειλουμένας μεγάλας ἐν τῷ πολιτικῷ ὄριζοντι μεταβολάς.

Φέρε οὖν ἰδῶμεν ἐν τῇ ἀνατροπῇ ταύτῃ τῶν πραγμάτων ἐὰν ἡ ἀείποτε φιλοπόλεμος Κρήτη μείνῃ μὲ ἐσταυρωμένας τὰς χεῖρας . . . Δύσκολον, δυσπαράδεκτον, κατόπιν μάλιστα τῶν διατρεχάντων καὶ διατρεχόντων καθ' ἑκάστην ἐν τῷ τόπῳ Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένετο ἀδελφοποιία ἐν Ἁγίῳ Θωμᾷ ἢ πρώτῃ λαβούσα χώραν ἐν τῷ τμήματι μας. Οἱ Ὀθωμανοὶ μαθόντες τὸ πρᾶγμα ἐθορυβήθησαν μεγάλως καὶ διαδίδουσιν ὅτι ταχέως θὰ ἐλθῶσιν σὺν γυναίξῃ καὶ τέκνοις εἰς τὴν πόλιν. Σήμερον θὰ ἐγένοντο καὶ εἰς διάφορα μέρη τῆς Μεσσαρίας ἄλλαι ἀδελφοποιαί. Ἐν Αἰσιθίῳ δὲν εἰσῆχθησαν εἰσέτι, διότι οἱ τὰ πρῶτα φέροντες μεταξὺ τοῦ χριστιανικοῦ λαοῦ ἀποδοκιμάζουσι φαίνεται αὐτάς. Γενικὴ ὑπάρχει ἐνταῦθα ἰδέα ὅτι οἱ Κρήτες δὲν θὰ μείνωσιν ἀκόμη ἐπὶ πολὺ ἥσυχοι, διότι ἐκάστοτε αἱ τοιαῦται συναθροίσεις ὑπῆρξαν αἱ πρόδρομοι τῶν ἐπαναστάσεων.

Δι' ἐκτάκτου εὐκαιρίας θετικῶς ἐπληροφορήθημεν ὅτι ὄργανός τις ἐπιφρατῆ ἐν τῷ τμήματι Χανίων ἔνεκα τῆς ἐξῆς αἰτίας: Ἐν Γαλατᾷ, χωρὶς οὐ μακρὰν τῆς πόλεως κειμένῳ, χριστιανός τις ἐδολοφόνησεν ὀθωμανὸν πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς ζωῆς του. Ὁ φονεὺς ἐκρύβη, οἱ δὲ χριστιανοὶ ἀρνοῦνται νὰ τὸν φανερώσωσι: ἐπειδὴ ὅμως οἱ ὀθωμανοὶ ἐπιμένουσιν εἰς τὸ νὰ συλληθῇ, ἡ Κυβέρνησις ἤναγκάσθη νὰ στείλῃ στρατὸν πρὸς τοῦτο ὅστις, ὡς φαίνεται, οὐδὲν κατώρθωσε.

Αὕτη ἐν ὀλίγοις ἢ σημερινῇ κατάστασις τοῦ τόπου μας.

Τὴν παρελθούσαν πέμπτην κατέπλευσεν ἐκ Σούδας ἡ ἡμιθωρικτὴ Γαλλικὴ κορβέττα «Le Bisson» φέρουσα τὸν ἐν Χανίοις γάλλον πρόξενον, ἀξιότιμον κύριον Eynaud μετὰ τοῦ ἀρχιγραμματέως αὐτοῦ κ. A. Missir. Κατὰ τὴν ἐνταῦθα διαμονὴν τῶν ἐπεσεκέσθησαν τὴν ὀρθίστατον γαλλικὴν σχολὴν, ἐνθα διέμειναν ὑπὲρ τὰς τρεῖς ὥρας ἐξετάζοντες τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίδας. Ἀνεχώρησαν δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀτμοπλοίου τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου ἐπανακάπτοντες εἰς Χανία.

Τὸ μητροπολιτικὸν ζήτημα εἰς μετέωρον εὐρίσκεται εἰσέτι κατάστασιν. Ὁ χριστιανικὸς πληθυσμὸς διατελεῖ λίαν συγκεκινημένος: ἐξακολουθεῖ δὲ ἐπιδεικνύων διὰ διαφορῶν μέσων τὴν αὐτὴν ὑπερβαλλούσαν ἀρσίσωσιν καὶ υἱικὴν στοργὴν πρὸς τὴν αὐτοῦ Σεβασμιότητα, καὶ τοῦτο, ἔνεκα τῆς ἀπαραμίλλου αὐτῆς δραστηριότητος καὶ φρονίμου διαγωγῆς, ἅτινα διέκρινον αὐτὴν ἀείποτε, καὶ πρὸ πάντων ἀφ' ὅτου ἤρξαντο αἱ ἀνωμαλίαι εἰς τὴν νῆσον ἡμῶν. Διὸ πάνυ δικαίως καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του ἐπέσυρε τὸν γενικὸν θαυμασμὸν ὅλων καὶ μάλιστα ἐκείνων οἵτινες γνωρίζουσιν ἐκ τοῦ σύγγγυς τὴν πολιτικὴν τῆς Νήσου κατάστασιν. Ἐκ τούτων, καταφανὲς γίγνεται, ὅπως καὶ ὁποῖων κακῶν γενήσεται πρόξενος ἢ μετάθεσις αὐτοῦ ἐὰν πραγματοποιηθῇ, τοῦθ' ὅπερ ἐκ μέσης καρδίας ἐπεύχομαι.

Προχθὲς, 13/25 Ἰουνίου, ἐτελεύτησε καὶ ἐνεταφιάσθη ὁ θεοφιλέστατος Ἅγιος Ἀρκαδίας, μόλις τὸ 55 τῆς ἡλικίας του ἔτος ἄγων. Ἡ κηδεία αὐτοῦ ἐγένετο μεγαλοπρεπῶς, παρακολουθησάντων αὐτὴν τῶν πρόξενικῶν Πρακτόρων τῆς πόλεως μας ὡς καὶ τῶν ἐγγχωρίων ἀρχῶν.

Μεγάλοι ἐπικρατοῦσι καύσωνες. Τὸ ἐμπόριον εἰς παντελεῖ διατελεῖ νέκρωσιν. Διαψεύδεται ἡ μετάθεσις τοῦ Διοικητοῦ ἡμῶν Ἁαρὶφ πασσᾶ. Κ.

Υ. Γ. Ταύτη τῇ στιγμῇ ἀφίχθη πολεμικὸν τουρκικὸν ἀτμόπλοιο κομίζον τὸν Γενικὸν Διοικητὴν Σαμῆχ πασσᾶν, ὅστις, καθ' ἃ δι' ἰδιαιτέρας του προκηρύξεως ἀνήγγειλεν, ἐξῆλθεν εἰς περιουδειαν τοῦ τόπου ὅπως ἰδίαις ὄμμασι πληροφρηθῇ περὶ τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ, καθ' ὅτι αἱ ὑπὸ τῶν ἐν τῇ Γενικῇ Συνελεύσει Χριστ. πληρεξουσίων ὑποδειχθεῖσαι πολὺ ἀπέχουσι, κατὰ τὴν Α. Ε., ἀπὸ τοῦ νὰ ἴηται τοιαῦται.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ἀριχθέντα ἐνταῦθα.

ΑΘΗΝΑΙ, τῆ 30 Ἰουνίου 1877, ὥρα 6 π. μ.

Κων/πολις 29/11 Ἰουλίου. Ὁ Μουκτάρ πασσᾶς ἐξακολουθεῖ πλησιάζων τὸ Κάρς. Οἱ Ρῶσοι δὲν ἐξεκένωσαν τὸ Ἀρδαχάν, ὡς ψευδῶς ἐδροσεύθη. Εἰδήσεις ἐκ Δουνάβεως ἐλλείπουσιν. Ἀναγγέλλεται αὐξήσις στόλου Ἀγγλικῶ εἰς Βεσίγια.

ΑΥΤΟΘΕΝ, τῆ 30 Ἰουνίου 1877, ὥρα 2 μ. μ.

Παρίσιοι 11 Ἰουλίου. Ὁ ἐν Βερολίῳ πρεσβευτὴς τῆς Ἀγγλίας διεκήρυξεν ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ ἡ Ἀγγλία τοῖς Ρῶσοις νὰ καταλάβωσι τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὁ Βίσμρκ ἀπάντησεν, ὅτι τοιαῦτα κατοχὴ ἔσεται ἀριστον μέτρον πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ πολέμου.

ΑΥΤΟΘΕΝ, τῆ 30 Ἰουνίου 1877, ὥρα 6 μ. μ.

Παρίσιοι 11 Ἰουλίου. Οἱ Ρῶσοι ὑπερβάντες τὴν Βλέγαν ἐφθασαν εἰς Μοναστήρι: ἔπου συγκροτηθήσεται μάχη.

Ἡ Ρωμανία ἀπεφάσισεν ν' ἀρχίσῃ ἐπιθετικὸν πόλεμον. Ἐπίκειται εἰσβολὴ Μουκτάρ πασσᾶ εἰς Κάρς.

Αριθ. 403.

Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Σύρῳ Πρωτοδικῶν

Συγκείμενον ἐκ τῶν Δικαστῶν Ἰω. Νκούμ Προεδρεύοντος, κωλυομένου τοῦ Προέδρου, Σ. Μπαρμπέρη καὶ Κ. Δραγούμη.

Συνεδρίασαν δημοσίως ἐν τῷ ἀροατηρίῳ τὴν 18 Μαΐου 1877 παρουσία τοῦ τε Βίσαγγελεύοντος δικηγόρου Δ. Βακοπούλου, κωλυομένου τοῦ Βίσαγγελέως καὶ τῶν νομίμων αὐτοῦ ἀναπληρωτῶν, καὶ τοῦ Γραμματέως Δ. Μπόρσα ἵνα δικάσῃ ἐπὶ τῆς ἐξῆς ὑποθέσεως, μεταξὺ

Τοῦ ἐνάγοντος Μιχαὴλ Κοτσῶνη, κατοικοῦ Ἐρμουπόλεως, διαμένοντος προσωρινῶς εἰς Χαλέπσιον, παραπτάντος διὰ τοῦ πληρεξουσίου τοῦ δικηγόρου Κ. Ἐσολιν καὶ τῆς ἐναγομένης Θελαίας, γένους Βαλσαμῆ, συζύγου Μιχαὴλ Κοτσῶνη διαμενούσης προσωρινῶς εἰς Κωνσταντινούπολιν, κατοικοῦ Ἐρμουπόλεως, παραστάτης διὰ τοῦ πληρεξουσίου τῆς δικηγόρου Σ. Εὐλαμπίου.

Ὁ ἐνάγων διὰ τῆς ἀπὸ 19 Ἰανουαρίου 1877 πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀγωγῆς, του ἐξέθεσεν ὅτι ἡ σύζυγός του παρὰ τὴν θέλησίν του καὶ ἄλλοτε μὲν, ἀλλ' ἰδίως καὶ περὶ τὰ τέλη Αὐγούστου π. ε. ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπομακρυνθεῖσα αὐτογνωμόνως τῆς συζυγικῆς του οἰκίας μετέβη καὶ διέμεινε εἰς τὴν ἐν Καδίκιῳ οἰκίαν τοῦ κ. Ν. Μυρογορδάτου ἧτοι εἰς ἄλλην παρὰ τῆ τῶν ἰδίων γονέων, προσκληθεῖσα δὲ ἐπισήμως νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν συζυγικὸν οἶκον διὰ τῆς ἀπὸ 31 Αὐγούστου π. ε. διὰ τοῦ Ἑλλ. Προξενείου κοινοποιηθείσας προσκλήσεώς του ἐπέμεινε ἀρνούμενη. Ὅτι ἡ αὐταγνώμων ἀπομακρυνθεῖσα τῆς παρέχει αὐτῷ νόμιμον λόγον διαζεύξεως, παρῆλθε δὲ ἀπρακτος ἢ πρὸς ἀπόπειραν ἐνώσεώς των τριμνησ προθεσμία, καὶ παρῆλθε πρὸς τούτους πλήρως μὲν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως καὶ τοιχοκολλήσεως, τῆς ἀναγραφῆς του κατὰ τὸ ἄρθρ. 677 Πολ. Δικ. διαταχθείσης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 896 π. ε. ἀποφάσεως. Ὅτι εἰς πρόληψιν πίσεως περὶ τῶν τέκνων των ἀμφισβητήσεως δηλοῖ ὅτι τὰ μὲν δύο θήλεα τὰ καὶ μεγκλείτερα θέλει δαπάναις αὐτοῦ ἐκπαιδεύσει ἐντὸς παρθεναγωγείου, τὸ δὲ ἄρβρον καὶ μικρότερον συμφωνεῖ νὰ μὲν παρὰ τῆ μητρὶ, τῆς περιθάλψῃ, τῆς ὁποίας ἔχει εἰσέτι ἀνάγκην ἕως συμπληρώσεως τοῦ τετάρτου τῆς ἡλικίας του ἔτους, καὶ ἐξητήσατο νὰ κηρυχθῆ διαλελυμένος ὁ μετὰ τῆς ἀντιδικίου του Θελαίας γένους Βαλσαμῆ γάμος, διατασσομένης τῆς νομίμου τοιχοκολλήσεως καὶ δημοσιεύσεως τῆς ἐκδοθησομένης περὶ τούτου ἀποφάσεως, καταδικαζομένης τῆς ἀντιδικίου εἰς τὰ ἔξοδα καὶ τέλη.

Συζητήσεως γενομένης ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐξεδόθη ἡ ὑπ' ἀριθ. 175 ε. ε. ἀπόφασις διατάξασα ἀποδείξεις.

Διεξαχθεῖσάν δὲ τούτων καὶ καταθεθεῖσάν παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου τούτου, εἰσῆχθη καὶ πάλιν ἡ ὑπόθεσις πρὸς περαιτέρω συζήτησιν καθ' ἣν

Ἀκοῦσαν τοὺς πληρεξουσίου τῶν διαδίκων ἀναγνόντας ἐγγράφους προτάσεις ἡἴτα τὴν προφορικὴν αὐτῶν ἀνάπτυξιν καὶ

Τὸν Βίσαγγελεύοντα γνωμοδοτήσαντα.

Ἴδὸν τὴν δικογραφίαν

Σκεφθὲν κατὰ τὸν Νόμον.

1) Ἐπειδὴ ἡ διατάξασα ἀποδείξεις ὑπ' ἀριθ. 175 ε. ε. ἀπόφασις τοῦ Δικαστηρίου τούτου ἐκοινοποιήθη πρὸς τὴν ἐνάγουσαν, ὡς προκύπτει ἐκ τοῦ ἀπὸ 19 Μαρτίου ε. ε. ἀποδεικτικῶ τοῦ Δικαστικῶ κλητῆρος Ἑλ. Κανέλλου, προσέτι δὲ ὡς ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἀπὸ 19 Ἀπριλίου ε. ε. ἀποδεικτικῶ τοῦ δικαστ. κλητῆρος Α. Κανελλοπούλου, τῆ ἐναγομένη ἐγνωστοποιήθησαν οἱ ἐξετασθέντες μάρτυρες, ἐκλητεύθη δὲ αὕτη νὰ παρασταθῆ εἰς τὴν ἐξέτασιν αὐτῶν γενο-

μένην κατὰ τὴν διὰ τῆς ρηθείσης ἀποφάσεως ὁμοθεῖσαν ἡμέραν καὶ ὥραν μετὰ τὴν κατάθεσιν δὲ τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐξετάσεως τῶν μαρτύρων παρὰ τῷ Γραμματεῖ τοῦ Δικαστηρίου τούτου παρῆλθεν ἡ νόμιμος προθεσμία, ὅθεν νόμιμος εἰσάγεται πρὸς περαιτέρω συζήτησιν ἡ ὑπόθεσις.

2) Ἐπειδὴ ἐκ τῶν καταθέσεων τῶν ἐνόρκως ἐξετασθέντων μαρτύρων Σ. Σαλτέλη καὶ Γ. Γιαμαλίδου προκύπτει ὅτι ἀμφότεροι οἱ μάρτυρες οὗτοι μετὰ τοῦ Μπονατῆ μετέβησαν κατὰ τὸν παρελθόντα Αὐγούστον κατ' ἐντολὴν τοῦ ἐνάγοντος εἰς τὴν ἐν Καδίκιῳ οἰκίαν τοῦ Ν. Μυρογορδάτου εἶθα διέμεινε ἢ ἐναγομένη, ἐξ ὀνόματος δὲ τοῦ ἐνάγοντος συζύγου τῆς προσεκάλεσαν αὐτὴν ἐπανεκλημένως νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν οἶκον τοῦ συζύγου τῆς, ἀλλ' αὕτη ἠρνήθη εἰπούσα ὅτι δὲν συμβιβάζονται οἱ χαρακτηρισμοὶ αὐτῆς καὶ τοῦ συζύγου τῆς καὶ δὲν δύναται νὰ συζήσῃ μετ' αὐτοῦ ἐκ τούτων δὲ πείθεται τὸ Δικαστήριον ὅτι ἢ ἐναγομένη ἀνευ τῆς θελήσεως τοῦ συζύγου αὐτῆς ἐγκατέλιπε τὸν συζυγικὸν οἶκον καὶ ἔμεινε παρὰ ξένω προσωπῶ καὶ οὐχὶ παρὰ τοῖς ἰδίοις γονεῦσιν, ὅθεν ὑφίσταται νόμιμος λόγος διαζεύξεως κατὰ τὸν Νόμον 13, βιβλ. 4, τίτλ. 15 Ἀρμεν. καὶ δεκτὴ ἐστὶν ἢ προκειμένη ἀγωγή ὡς βάσιμος, ἀφοῦ ὁ προτεινόμενος παρ' αὐτῆς λόγος ὅτι ἡ οἰκία ἐν ἣ διαμένει εἶναι ἐντιμος, δὲν ἔχει σημασίαν τινα, κατὰ τὰ ἐν τῇ 3 σκέψει τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως ἐπιτιθέμενα.

Ἐπειδὴ καὶ ἀληθὲς ἂν ἦ ὅτι ἡ ἐναγομένη ἠναγκάσθη νὰ ἐγκαταλείπῃ τὸν συζυγικὸν οἶκον ἐκ κακῆς συμπεριφορᾶς τοῦ συζύγου τῆς ὅπερ ὑπερεσώθη διὰ τῆς εἰρημένης ἀποφάσεως ἢ ἀποδείξῃ, πάλιν δὲν δικαιούται νὰ ζητήσῃ διατροφὴν παρὰ τοῦ συζύγου τῆς ἀφοῦ κατὰ τὰ εἰρηκμένα σπουδαίως προσεκλήθη παρ' αὐτοῦ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν συζυγικὸν οἶκον καὶ αὕτη δὲν ὑπηκούσε ὅθεν ὁ παρ' αὐτῆς ἐπαγομένης ὅρκος περὶ τοῦ ἀνωτέρω θέμματος ὅπερ ὑπερεσώθη ἢ ἀποδείξῃ ἀπαραδέκτος ἐστὶν ὡς ἀλυσιτελὴς, ἀπορρήπτεα ἐπομένως καὶ ἡ περὶ διατροφῆς αἰτήσις αὐτῆς.

4) Ἐπειδὴ προκειμένης δίκης μεταξὺ συζύγων συμπηρηστέα εἰσὶ τὰ δικαστ. ἔξοδα αὐτῶν (Ἄρθρ. 211 Πολ. Δικ.)

Διὰ ταῦτα

Δέχεται τὴν προκειμένην ἀγωγὴν ὡς βάσιμον. Κηρύσσει λελυμένον τὸν μεταξὺ τοῦ ἐνάγοντος καὶ τῆς ἐναγομένης συζύγου του γάμον.

Διατάσσει τὴν νόμιμον τοιχοκόλλησιν καὶ δημοσιεύσιν τῆς ἀποφάσεως.

Συμφιρίζει τὰ ἔξοδα μεταξὺ τῶν διαδίκων.

Ἀπορρίπτει τὴν περὶ διατροφῆς αἰτήσιν τῆς ἐναγομένης ὡς μὴ βάσιμον.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Σύρῳ τῇ 23 Μαΐου 1877 καὶ ἐδημοσιεύθη τῇ 25 ἰδίου μηνὸς καὶ ἔτους.

Ὁ Προεδρεύων

Ὁ Γραμματεὺς

I. ΝΑΟΥΜ.

Δ. Μπόρσα.

Ἀκριβὲς ἀντίγραφον.

Ἐν Σύρῳ 28 Ἰουλίου 1877.

Ὁ Ὑπογραμματεὺς

(Γ. Σ)

Γ. Καντσιλιέρης.

Ἀρμόδιος δικαστ. κλητῆρ παραγγέλλεται νὰ δημοσιεύσῃ τὴν παρούσαν διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐκδομένης ἐφημερίδος ἢ «Πανόπη» καὶ νὰ κάμῃ τὰς δεούσας τοιχοκολλήσεις κατὰ τὰ συνδυασμένα ἄρθρ. 686, 685, 680 καὶ 677 τῆς Πολ. Δικονομίας.

Σύρος 1 Ἰουλίου 1877.

Ὁ πληρεξ. δικηγόρος τοῦ Μ. Κοτσῶνη Κ. ΕΥΣΑΙΝ.